

STAP VOOR STAP NAAR DE HAAIEN

Erik Brandwijk (44) uit Papendrecht is zeevisser in hart en nieren. Zijn zoon Sander (14) is inmiddels ook in de ban van het strandvissen, en de haaivisserij in het bijzonder. Stapje voor stapje brengt pa hem daarom de fijne kneepjes bij. Hét VISblad schoof aan bij een vrijdagavondsessie op het Banjaardstrand.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

Erik en Sander rijgen de zagers ouderwets met de hand op de haak.

Door zagers droog te deppen worden ze stugger en blijven ze beter op de haak zitten

Erik werpt in, Sander draait binnen.

‘SAMEN MET JE ZOON VISSEN IS PURE QUALITY TIME’

>> SPORTVISSEN IN HET BLOED

Dat Sander besmet is geraakt met het sportvisvirus, wekt geen verwondering. “Het vissen zit in de familie. Zo heb ik het van mijn moeder geleerd, in de wetering achter ons huis”, zegt Erik. Ook opa is een verwoed sportvisser. “Die ging vroeger op de brommer vanuit Rotterdam naar Westenschouwen om op gul te vissen. Later hadden mijn ouders jarenlang een caravan op de Roompot. Daar gingen we in het weekend en de vakanties heen en dan was het vissen wat de klok sloeg.” Zelf heeft hij nu een chalet in Haamstede, dat als uitvalsbasis dient voor vistrips in de omgeving. “Vrijdagavond is de heilige visavond.” Sander's broertje Lucas (12) ontbreekt daar stevast bij. “Hij heeft het wel geprobeerd, maar is toch afgehaakt. Die heeft minder geduld en is meer van het gamen, fietsen en longboarden.”

“Je moet de zager iets hoger vastpakken, Sander. Bij de kop. Geen zorgen: deze bijt niet, want hij heeft een kunstgebit”, zegt Erik Brandwijk met een knipoog. “Super, ja perfect zo. Volgende keer houdt papa zijn handen mooi schoon als het aas op de haak gaat”, lacht hij. Het valt op dat er bij dit tafereel geen aasnaald aan te pas komt. “Zagers rijg ik het liefst ouderwets met de hand op de haak. Met een aasnaald komen ze losser op de haak te zitten en zijn ze veel kwetsbaarder tijdens de worp. Ga je met droge handen en beleid te werk, dan kun je de zager heel netjes en fijn op de haak rijgen.” Of beter gezegd over de haak: de zager gaat tot aan het staartje over het knooppje heen waarmee de haak aan de zijlijn vastzit. “Dat fungeert als een soort weerhaakje, dus knip dit stukje lijn niet te kort af”, adviseert Erik.

DROGE ZAGERS

Vervolgens pakt Sander het doekje dat op de hengelsteun hangt en dept hij de zagers zorgvuldig droog. “Dat doe ik standaard”, zegt Erik als hij de verbaasde blikken van de reporter en fotograaf ziet. “Zo wordt het aas wat stugger en blijft dit beter op de haak zitten tijdens de worp.” Over de mogelijkheid dat de zager hierdoor minder geur afgeeft, maakt hij zich geen enkele zorgen. “Welnee joh. Daar doe ik niet moeilijk over. En die haaien ook niet.” Veel andere strandvissers zullen zich bij deze schoonmaakactie wellicht toch even achter de oren krabben. “Dat snap ik, maar dit is hoe ik het doe. En

dat ik er vertrouwen in heb, wil niet zeggen dat dit de enige juiste aanpak is. Vissen is een feestje en iedereen maakt er op zijn eigen wijze weer iets moois van.”

WERPTECHNIEK

Dit is de vijfde keer dat Sander van de partij is op het strand. “Hij vraagt al sinds zijn negende of hij mee mag naar zee, maar dat heb ik tot dit jaar afgehouden”, zegt Erik. “Fysiek was ie er nog niet klaar voor en dan heeft het geen enkele zin om met strandhengels aan de slag te gaan.” “Pap, kun jij even voor me inwerpen? Bij mij houdt het met een meter of veertig à vijftig wel op. Dat is aan het Noordzeekanaal vaak voldoende, maar hier moet je verder kunnen werpen. We zijn dan ook druk aan het oefenen”, voegt Sander toe. Met zijn eigen hengels, want die heeft hij inmiddels ook. Stevige strandstokken van 4,5 meter lengte met een werpgewicht van 130-200 gram. “We vissen nu met 175 gram op zo’n honderd meter afstand”, licht pa toe. “Dus vandaar dat ik de worpen voor mijn rekening neem totdat zijn werptechniek in orde is. Daarbij schaven we vooral aan de souplesse, want zo pak je meer meters dan met domme kracht.”

JUISTE MINDSET

Het binnendraaien van de montage om het aas te verversen – zo om de zeven minuten – is dan wel weer een klusje voor junior. “Spierballen kweken”, lacht zijn vader. Met de hengel tussen zijn benen geklemd haalt

Sander de montage terug naar het strand. Op het moment dat de branding wordt bereikt, zien we een zilveren schim opdoemen: een zeebaarsje heeft zich aan de zagers vergrepen. “Heb jij gezien dat we beet hadden, pap?” De glimlach op zijn gezicht is er niet minder om. “Vis is vis. Al zou ik nog wel heel graag een haai vangen. Zeker nu er vanavond een professionele fotograaf bij is. Ik was ook best wel zenuwachtig vandaag, terwijl ik dat anders nooit ben voor het vissen.” Toch heeft hij ook een leuke avond als er niets wordt gevangen. “Dat je niet altijd succesvol bent, heb ik hem wel meegegeven”, zegt Erik. “Met de juiste mindset is het aan het strand altijd genieten. Bijvoorbeeld van zo’n fraaie zonsondergang als vanavond.”

RANDOM LAAGWATER

Nu het water flink is gezakt, de lucht oranje kleurt en de meeste badgasten zijn vertrokken, is het strand het domein van de sportvissers. “Je ziet ook dat de stroming richting de kentering van het tij iets in kracht afneemt. Dat is een goed teken”, zegt Erik. “Dan blijft het aas beter liggen en heeft de haai meer kans om dit te pakken. Daarom vis ik bij voorkeur twee uur voor en na laagwater.” De keuze voor het vissen op diep water met een staande lijn in combinatie met twee dwarrellijnen, maakt dat vader en zoon Brandwijk vrij selectief vissen. “Zoals je zag wellicht zeebaars als bijvangst, maar dat is het wel. Maakt ook niet uit. De vangst van één haai kan je avond maken. Laatst hadden we er een van maar

liefst 121 centimeter. Dat was echt een spektakel. Tijdens de drill – die vis bleef maar gaan – had ik een hele stoet strandgangers achter me staan; het was net een zwerm meeuwen.”

KAKELVERS AAS

Sander is inmiddels druk bezig met een extra portie aas. Uit de koeltas tovert hij een haast fonkelnieuw krantje met kakelverse zagers tevoorschijn. “Die heb ik eerder vandaag netjes verpakt in krantenpapier en tussen de koelelementen gelegd. Alleen de zagers die we nodig hebben gaan de aasbak in. De rest blijft opgeborgen totdat ze nodig zijn.” Behalve het aas goed verzorgen, huldigt Erik het principe dit ook goed te gebruiken. “Met de vreterij van krabben, kreeften en garnalen is het zaak om je aas regelmatig te verversen. Met de nadruk op dat laatste. Ik zal nooit op aas besparen door bijvoorbeeld zagers te hergebruiken. Als jij gaat eten wil je op je bord toch ook geen afgeknauwd stuk vlees?! Dus haal die oude stukken aas van de haak af en rijg er nieuw en vers spul op. Daar doe je de haaien en uiteindelijk jezelf een plezier mee.”

QUALITY TIME

Al deze inspanningen worden onder water echter niet op waarde geschat: de hengeltoppen deinen rustig op en neer in plaats van plotsklaps vervaarlijk door te buigen. “Een tijd lang heb ik alles bijgehouden qua omstandigheden”, zegt Erik. “Het ging zelfs zover dat ik alle in- >>

STEEDS MEER STRANDVISSERS ONTDEKKEN DE KICK VAN HET VISSSEN OP HAAI IN EIGEN LAND

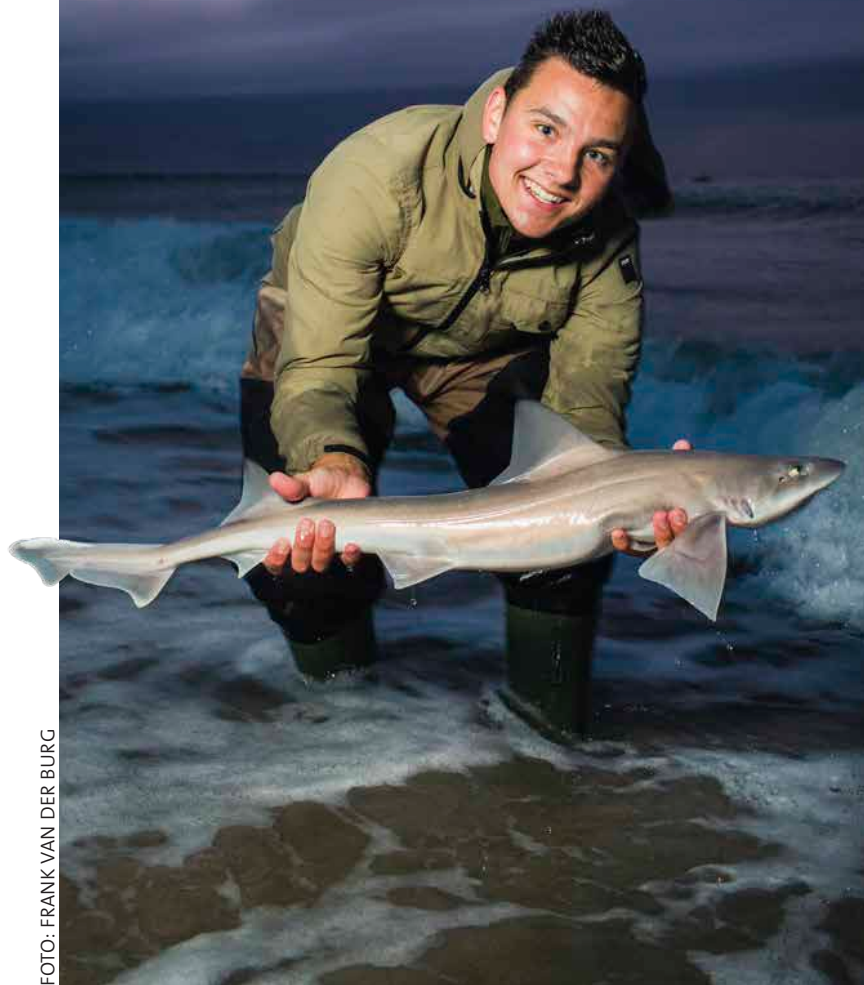

FOTO: FRANK VAN DER BURG

formatie in een Excelsheet zette en daar weer grafieken uit destilleerde. Maar uiteindelijk kon ik er nog steeds geen touw aan vastknopen." In de tussentijd kan hij wel mooi samen met zijn zoon oefenen op het leggen van knopen. "Stapje voor stapje wil ik hem de basics bijbrengen. Natuurlijk kan ik het wel voor hem doen, maar daar leert-ie niet zoveel van. Die knoop is prima Sander, maar je moet hem iets korter leggen. Anders kost me dat bij elkaar opgeteld meters lijn." Geduldig legt zoonlief de knoop opnieuw. Het valt op dat Sander geen moment verveld raakt, ondanks dat er weinig actie is. "Ik ben heel blij dat hij het zo goed oppakt, want dit is pure quality time samen."

NACHTKAARS

"Samen vissen is sowieso het leukst", zegt Sander onder het genot van een thuis gebakken pannenkoek en een koel blikje frisdrank. "Of ik nou met opa op voortjes vis, samen met vriendjes ga spinneren, of zoals nu met mijn vader meega naar het strand. Al vind ik zeevissen eigenlijk toch wel het mooist om te doen. Vanwege de omgeving en het feit dat je aan de kust van alles kunt vangen – zo kan ik bot, schar, tong, steenbolk, wijting, gul en zeebaars al afvinken. Bovendien zijn zeevissen ook veel sterker dan die uit het zoete water." De power van een gladde haai aan de lijn blijft vanavond echter in nevelen gehuld. "Je merkt dat het werpgewicht nauwelijks stil blijft liggen nu de stroming er met de vloed weer hard in komt. En mijn ervaring is dat je hier met opkomend water veel sneller vast zit. Daarbij is het bijna donker en heeft Sander na het weekend toetsweek. Het is dus tijd om er een eind aan te breien." De wijs- en middelvinger van zijn rechterhand hoeven niet langer gekruist te blijven.

>> MATERIAAL

- HENGELS: 4,5 meter met een werpgewicht van 130-200 gram
- MOLEN: 10.000 of 12.000 formaat
- HOOFDLIJN: 17/00 gevlochten lijn
- VOORSLAG: geen, puur uit gemak
- CROSSLOCK: extra stevig, gooi je niet zomaar open
- ONDERLIJN: 11,4 kg amnesia, lengte 150 cm
- HAAKLIJNEN: 9,1 kg amnesia, lengte 40-50 cm
- HAAK: stevig model dat niet snel uitbuigt, maat 4-6
- WERPGEWICHT: 175 gram met ankers

